

Основні принципи, тематична спрямованість: захист інтересів скривджених, принижених, знедолених і несправедливо ображених, юридичні консультації

МАЛОЗАХИЩЕНИХ

Загальнодержавна інформаційна громадсько-політична газета. Засновник ГО "З'єднання борців "За справедливість"

лист з-під Києва

СПРАВЕДЛИВІСТЬ — СПРАВА СВЯТА

В редакцію газети «Вісник малозахисних» надійшов ще в липні лист-звернення голови Переяслав-Хмельницького районного осередку Всеукраїнської спілки власників земельних та майнових паїв Пискуна М.О. та читачів газети «Переяславська Рада» Київської області з проханням відреагувати на ті неподобства, що чиняться в земельних питаннях, інших діях міської ради, особисто її голови І.П. Якименка, зокрема, у звільненні з посади головного редактора газети Н. А. Міранович за її правдиві і критичні публікації. Місцева демократія, за участі цієї газети перемогла в інтересах мало захищених у важких земельних (під Києвом) справах з владою.

Вчасно відреагувати ми не змогли, бо газета ВМ через брак коштів не виходила, але знаємо, що матеріал і сьогодні нагальний.

Громадська організація «З'єднання борців за справедливість» та колектив редакції «ВМ» теж активно допомагали мало захищеним у цих справах, добре володіємо ситуацією і застосовуємо той земельний хаос, що діяв у с. Хоцьки та в самому Переяславі, порушення законності з боку міської ради, утиски свободи слова і як ми переконані, незаконне звільнення з посади Н. Міранович.

Корупційний конфлікт з головним редактором міський голова вирішив руками ручних депутатів, безпідставно звинувативши її в нецільовому використанні коштів. Чи ж було так?

В листі в редакцію ВМ, за 15-ти підписами йдеться, що до звільнення Н. Міранович 21.04.2009р. була перевірка діяльності газети "Переяславська Рада", одним з головних недоліків, які "встановила" вона, названо опубліковане в газеті інтерв'ю з прокурором Кузовкіним В.О., про те, як йому вдалося відстояти 182,15 га земельної ділянки лісу, що є власністю територіальної громади с. Хоцьки. І це було, серед інших, вагомим аргументом для зняття головного редактора газети. Як розуміти, що знайшовся чи не один прокурор, який відвоював справедливість, але за донесення правди про це до людей, карається звільненням? — Запитують люди.

Наталія Міранович, пишеться у листі, є для нас досвітнім вогнем, який корупційна влада хотіла затоптати, щоб він не викривав її зло, але не змогла, бо колектив газети "Переяславська Рада" створив свою газету: "Переяслав і Рада", де продовжує викривати злочинну діяльність міського голови та його посіпака

Ми ставимося до цього з розумінням і висловлюємо колегам - журналістам свою солідарність і підтримку. Через свавільне беззаконня влади, влада теж неодноразово вступало з виданням «ВМ». Богу дякувати, приклади сучасної,

потрібної трудовому народу, журналістики ширяться. Недавно, подібна Вашій історія, мала місце в наших сусідів в м. Славути Хмельницької області. Там зусиллями міського голови В.Сидора і голови районної ради В. Кардаса на спільному засіданні міської і районної рад була безпідставно звільнена з посади редактора заслужений журналіст України В.О. Мальчук. Не допомогло їй й те, що очолювана нею газета «Трудовик Полісся» в 2002 і 2005рр. визнавалася кращою міськрайонною газетою України. Як тільки, як і Ви, шановні колеги, В.О. Мальчук почала видання газети робити справді незалежним, на її місце була призначена вигідна владі людина. Але у грубо приниженої Віри Олександрівни вистачило сили духу зібратися на боротьбу за справедливість. За підтримки правозахисних організацій, звернулася до суду і, після майже річної тяганини, Славутський районний і Хмельницький апеляційний суди, хоч як їм не хотілося, своїми рішеннями поновити її на посаді головного редактора. Міська влада, руками невдало призначеного нею редактора, і надалі продовжує судові процеси, всіляко заважає працювати, але нині справедливість все ж взяла гору. То ж, і всім Вам бажаємо витримки і мужності в боротьбі з беззаконням і свавіллям влади, твердої віри в справедливість, закон і порядок. Хай допоможе ВАМ - вірним справедливості, БОГ!

З повагою — АНАТОЛІЙ ВОЙТКО, голова ради ГО ЗБЗС, голова редакційної ради загальнодержавної газети "Вісник малозахисних"

Щоб побороти беззаконня і корупцію,

я _____
ПІБ _____
серія і № паспорта (або індив. код) _____
ким і коли виданий _____

вимагаю внести наступні зміни до Конституції України:

1) "якщо два будь-які рішення будь-якого посадовця скасовані, які колись прийняв за півтора року, він не вправі займатися діяльністю у цій і спорідненій галузях";
2) "кожен керівник (чи то обраний, чи то призначений) не вправі займати керівну посаду більш ніколи, якщо за два роки керування не покращив життя тих, хто вибирав чи його підлеглих";
3) "Кожний державний службовець, що має обов'язок (за дорученням чи без) розглядати звернення громадян, якому стала відома інформація про злочин проти певної особи, чи проти суспільства, чи проти держави, і не став діяти, вичерпно, застосовуючи конституційні і законні обов'язки державного службовця, для виявлення винних і їх покарання, — є співучасником цього злочину. У такому випадку, державний службовець, який діяв, хоч і за вказівкою, але не за законом, карається подвійно."

Дата "___" _____ 2009 р.

Підпис _____

Більше пропозицій на стор. 5-7 і в Інтернет: <http://zbzs.at.ua>**ПРО СИСТЕМУ СОЦІАЛЬНОГО СТРАХУВАННЯ, ЯКІЙ БУДЕ ДОВІРА**

(голова Переяслав - Хмельницького районного осередку власників земельних і майнових паїв - Пискун М.О., розробив систему соціального страхування по своєму — такою, що корупції у ній нема місця)

Для створення прозорої та зрозумілої системи збору та використання внесків на соціальне страхування пропоную негайно внести такі зміни до діючого законодавства України.

1. Ліквідувати Фонд з безробіття, Фонд з тимчасової непрацездатності, Фонд від профхвороб, Фонд інвалідів (останній без перекладання його функцій на інші органи). Працівників цих фондів перевести до Пенсійного Фонду України, зайвих — скоротити, в тому числі і правління. Реєстрацію платників та сплату внесків здійснювати лише у ПФУ.

2. У Законі України «Про загальнообов'язкове державне пенсійне страхування» визначити, що страхування від безробіття, тимчасової непрацездатності; виплатами, зумовленими народженням чи похованням та від профхвороб і нещасних випадків на виробництві є частиною пенсійного страхування і справляється разом із пенсійними внесками і так само персоналізується, але у платіжних дорученнях йдуть окремою стрічкою «Соцстрах». В цьому законі визначити, що на виплати по цьому страхуванню має право особа, яка є у персоналізованій системі у розмірі 80% середньої зарплатні, з якої сплачено внески.

3. При настанні безробіття особа сама звертається до ПФУ, де діятиме окремий підрозділ «Біржа праці» із паспортом, а при хворобі, профзахворюванні роботодавець подає лікарняний до ПФУ. ПФУ за наявності у базі персоналізованих платників цієї особи сплачують їй соціальні виплати з розрахунку 80% середньої зарплатні за відпрацьований період, внесений до персоналізації.

4. Персоналізація надсилається ПФУ щомісячно до 3 числа наступного за звітним місяцем в електронній формі. Для цього розробити доступну комп'ютерну програму, яку встановлювати у роботодавців і брати за її установку оплату у розмірі 5% розміру мінімальної зарплатні і ці кошти спрямовувати на виробничі потреби.

5. Для безробітних ввести 8 годин на тиждень обов'язкових оплачуваних громадських робіт, відмічатись в центрах зайнятості один раз на тиждень.

6. Відмінити стягнення внесків та штрафів через суд (щоб не треба було наймати адвокатів, писати позовних заяв, їздити в суди, виконав-

чих листів, виконання рішень судів через ДВС...). Стягнення несплачених протягом 3 місяців внесків проводити з нарахуванням 50% штрафу несплаченої суми, прямо надіславши електронну відомість до філій банків, де є рахунки боржників, на які в зв'язку з цим накладатиметься арешт. Банк негайно при відкритті рахунку електронною поштою вис-

лає його реквізити у ПФУ. Якщо у боржника не виявиться коштів на рахунок, то електронна відомість передається до ДВС, але ж і з банку вона не забирається. І хто з них: банк чи ДВС швидше стягне борг—так і буде, зайве піде в рахунок майбутніх платежів.

МИКОЛА ПІСКУН

ВЛАДА НАЧЕ ДАЛА, А ЖИТИ ЯК?

Нещодавно в раду "З'єднання борців за справедливість" і в редакцію надійшов вдруге лист від жителя м. Нетішин, Рудюк Тетяни Борисівни, уривки з якого та коментар наводимо.

З допомогою голови ради з'єднання борців «За справедливість» та редакційної ради газети ВМ Анатолія Войтка, міський голова О.Є. Смишляев дав мені додатково малу кімнату без кухні і умивальної кімнати, за що я, звичайно, вдячна. Але як мені, матері 3-х дітей, жити в двох кімнатах, одна з яких - № 9, а друга - № 56 (через 47 кімнат). Прошу Вас ще раз допомогти моїй сім'ї, на цей раз об'єднатися виділеним житлом.»

Рудюк Т.Б. має 3-х дітей, отримує допомогу як одинока мати. 12.03.2009р. отримала ордер на додаткову кімнату № 9 на першому поверсі без кухні і ванни. Зав гуртожитком Зозуля Т. відмовляється вирішити питання належно.

То ж, редакція газети знову звертається до мера Смишляева О.Є.

Зрозуміло, що одинока мати 3-х маленьких дітей жити в двох кімнатах без зручностей та ще й на різних поверхах не може. Це питання цілком можливо вирішити на рівні керівництва гуртожитком, адже на рівні міської влади наче вирішене. Чи — ні? Сподіваємось, що ця публікація допоможе Рудюк Т.Б. поліпшити свої житлові умови. У всякому випадку ми триматимемо це питання на контролі і повідомимо наших читачів про його вирішення.

Але правильно було би, якби контроль, належно, здійснювала влада, бо політика влади, щоб зав гуртожитком була вирішальною ланкою з розподілу житла — не правомірна і соромна.

СУДЯ-ЛИСИЦЯ, ВІДМОВЛЯЄ ПОЗИВАЧУ -ЗАЙЦЮ, СУДИТИ СУДДЮ-ВОВКА, АЛЕ ЗАЄЦЬ ВІЯВІВСЯ ЗУБАТИЙ

У липні 2009 року Войтко Анатолій Григорович подав в апеляційний суд Хмельницької області позовну заяву з позовними вимогами до судді Нетішинського міського суду Ходоровського В.В. про захист особистих немайнових прав для визначення підсудності. Ухвалою судді апеляційного суду Хмельницької області Ярмолька О.І. від 15 липня 2009 року справа передана на розгляд Славутському міськрайонному суду (СМРС). Ухвалою судді СМРС Зеленської В.І. від 13 серпня 2009 року відмовлено у відкритті провадження у справі та 14.08.2009 року ухвала направлена Войтку А.Г. для відома, а 25.08.2009 року - повернуто позовну заяву через її підсудність адміністративному суду. Ця ухвала Войтком А.Г. не оскаржена в апеляційному порядку, а (так як хотіла суддя СМРС Зеленська Вікторія Іванівна) на виконання її ухвали, Войтко звернувся повторно з позовною заявою, але вже в адміністративному порядку на підставі КАСУ ст. ст. 17-20 і знову, як належить у таких випадках, до апеляційного суду в Хмельницькій за визначенням підсудності. Ухвалою судді апеляційного суду Хмельницької області Карпусь С.А. від 14 вересня 2009 року знову визначено підсудність цієї ж, але вже в адміністративному порядку, справи і позовна заява Войтка А.Г. до судді Нетішинського міського суду Ходоровського В.В. про захист особистих немайнових прав знову передана на розгляд Славутському міськрайонному суду. Хитрюча суддя СМРС Зеленська В.І., враховуючи, що по означеній справі є її ухвала від 13.08.2009 року про відмову у відкритті провадження, яка не оскаржена та не скасована, пише Войтку листа, мовляв: «немає підстав для прийняття позовної заяви Войтка А.Г. до судді Нетішинського міського суду Ходоровського В.В. про захист особистих немайнових прав до провадження Славутського міськрайонного суду та внесення будь-яких процесуальних документів з цього приводу.» 07.10.09, отримуючи (під час участі в іншій справі у іншого судді) не передбаченого законом цього листа, Войтко пише під ним: «Мені це відомо і Апеляційному суду також, я їм надіслав копію ухвали Зеленської.» Хитрість судді у тім, що вона робить вигляд, наче не бачить, що позовна заява по тій же справі, але вже подана у іншій порядку. Хоч сама у ухвалі від 13.08.09р. саме такий (доречи - незаконний, для такого випадку)

порядок визначила. Але це тільки вигляд, бо як і минулого разу, матеріалів справи не повернула, вичікує, що Войтко буде робити, чи знайде, де вона його хоче надурити, чи ні? Плодом таких її дій стала СКАРГА Войтка А.Г. на незаконну - зловмисно злочину, дію судді Славутського міськрайонного суду Зеленської В.І. та Славутського міськрайонного суду, що перешкоджає здійсненню права на вирішення спору у суді. Зрозуміло, що ворона вороні око клювати не хоче, уся причина у тім, що відповідач: Суддя Нетішинського міського суду Хмельницької області Ходоровський Богдан Васильович. Ось чому, суддя й видає з себе не Богзна що. Про що Войтко пише наступне.

Вважаю, що суддя Славутського МРС Зеленська В.І. упереджено винесла ухвалу про повернення мені позовної заяви, як такої, що її підсудність належить до адміністративного суду, і тепер слідкує за цією справою, що перешкодити її провадженню.

Прошу визнати такі дії судді незаконним, зупинити їх, притягнувши суддю до відповідальності і враховуючи: ухвалу судді Славутського МРС від 13.08.09р. в частині залишення позовної заяви без розгляду з причини її не підсудності суду цивільної юрисдикції, що спір щодо підсудності законодавством заборонено, та те, що згідно законодавства України суддя - посадова особа судової влади (тобто державної - ст. 2 ЗУ «Про статус суддів» та стаття 1 ЗУ «Про судоустрій»), на підставі КАС У ст. ст. 1-2, ст.3 ч.1 п.7) і п.15), 4, 6, 17 ч.1 п.1) ч.2, ст.18 ч.2 з урахуванням вимог ст. 19, 104 - 106 — Прошу:

1. витребувати справу з Славутського міськрайонного суду;
2. визначити (з урахуванням вимог ст. 19 КАС У) повторно підсудність розгляду позовної заяви про мій спір (що не стосується адміністративного правопорушення, а стосується права приводу мене до суду і інших, пов'язаних з цим, прав та свобод) з публічною посадовою особою судової (державної) влади - суддею Нетішинського міського суду Ходоровським В.В., оскільки у даному випадку, хоч позивач і відповідач є мешканцями однієї території, але відповідач є суддею місцевого суду, бо суд, який Ви визначили для розгляду, чомусь вирішив, що в адміністративному порядку (з урахуванням вимог ст. 19 КАС У) розглядати справу не може, а розгляд у цивільному порядку закінчив залишенням без розгляду через адміністративну підсудність справи.

Ретельне викладення законодавчих термінів не випадкове, а для того випадку, коли ще комусь трапляються такі лисиці.

Василь Зуб

ПОДІЛЬСЬКЕ «САФАРІ» НА КАЧОК

На початку вересня містом почали поширюватись дивні чутки. Начебто у той час, коли голова Державної податкової адміністрації України Сергій Буряк перебував у плановій відпустці з 3 по 24 серпня, його підлеглі спромоглись хто на що гаразд. Але особливо відзначився той, хто найближче — його перший заступник Олександр Буханевич (точніше було б сказати, що Олександр Буханевич перший заступник першого заступника голови ДПА України Вадима Кайзермана — така вже ходить байка, враховуючи величезний розрив у рівнях кваліфікації між двома першими заступниками-ми). Зліязики говорили, що нібито під час полювання (чи уже після нього) Олександр Буханевич, перебуваючи за кермом елітного джипа, повного мисливців із мисливським знаряддям, не впорався з керуванням і скоїв ДТП. Тільки випадок урятував людей, машина ж відволонено не підлягає. Слава Богу, мовляв, живі-здорові, а так — з ким не трапляється... Правда це чи ні, не нам судити. Але, якщо правда» то хіба за відсутності першого керівника відомства поменшало роботи в податковій? Багато інших хіба, хіба... Причини, «а наш погляд, можуть лежати на поверхні. Тому трохи з історії молодих керівників, на кшталт Олександра Буханевича.

Колишній голова Хмельницької обласної державної адміністрації прийшов на роботу в податкову навесні 2008 року. На новій посаді почав активно боротись із завищеними націнками на ліки, пішов війною на тютюн. Запам'ятався листами до Міністерства фінансів і уряду, в яких намагався пояснити необхідність зменшення плану надходжень до державного бюджету для ДПАУ на 2009 рік, прогнозував діру в бюджеті біля 3,5 мільярда гривень.

У боротьбі за крісло першого заступника голови ДПАУ Олександр Буханевич обійшов доволі сильного конкурента — партнера юридичної фірми «Магістр і партнери», нині народного, депутата України Сергія Власенка. Голова ДПАУ Сергій Буряк, якого з Хмельницької області та її керівництвом пов'язували давні добрі стосунки, вирішив на користь пана Буханевича. Але все ж головним у призначенні була згода фракції НСНУ на призначення за власною квотою, особисто В'ячеслава Кириленка під впливом свого друга-партіяка Олега Гуменюка. Не всі обіцянки перед партією, як завжди, вдалося виконати (фінансування обласного осередку тощо), але то зовсім інша історія. До цього моменту все нібито нічого — екс-губернатор стає першим заступником голови ДПАУ. Але заглянемо трохи назад — у до губернаторський час.

Свого часу у Хмельницькій області пройшла кадрова рокировка. До недавнього губернатора Івана Гладуня очолив обласна рада, то замість себе «на господарстві» залишив 29-річного Олександра Буханевича. На рівні регіону міцно засів «нетішинський» клан, представники якого міцно монополізували ключові посади.

Так Хмельницьку ОДА очолив «чиновник-юніор». Новий господар Поділля став наймолодшим головою ОДА в Україні. На перший погляд, стрімка кар'єра чиновника може здивувати. Ще до лютого 2004 року Олександр Буханевич чотири роки працював заступником декана Острозької академії у Рівненській області, куди потрапив прямо зі студентської лави. Одночасно з педагогічною діяльністю юний юрист займався адвокатською практикою у сусідньому з Острогом місті Нетішині. В 2004 році, 25-річний адвокат стає депутатом Нетішинської міської ради. Напевно, саме ця частина життя і сприяла стрімкій кар'єрі. Слід нагадати, що з 1991, по 2002 незмінним мером Нетішина був інженер-атомник Іван Гладуняк. Переобраний міським головою і в 2002 році, Іван Гладуняк вирішив відмовитись відмовитись від крісла і переїхав до обласного центру, прий-

нявши пропозицію стати заступником губернатора.

«Буханевич вже, мабуть, дозрів до самостійної громадської діяльності і очолив Хмельницьку регіональну правозахисну організацію «Народна довіра». Правозахисник став активним учасником Помаранчевої революції і в грудні 2004 року на її хвилях був обраний секретарем Нетішинської міської ради. А вже через півроку новий губернатор від оновленої влади, все той же Іван Гладуняк, покликав Олександра керівником апарату Хмельницької ОДА. Новий глава апарату став членом НСНУ і за списками пройшов до обласної ради. На цьому можна було б і зупинитись — і так все ясно з «яскравим злетом» Олександра Буханевича. Але є ще одна дуже важлива деталь. Вже ставши головою Хмельницької ОДА, він стверджував, що підвищення стало для нього повною несподіванкою. І тут не обійшлося без лукавства. Адже лобістом його кандидатури був усе той же Іван Гладуняк, який, отримавши крісло голови Хмельницької обласної ради, передусім сподівався зберегти ще і контроль над обласною адміністрацією.

Не так сталося, як гадалося. На заваді губернаторської кар'єри пана Буханевича стали позачергові вибори, які очолюване ним обласна партійна організація НСЦУ з «тріском» прогала: рахунок 48% проти 18% був на користь БЮТ. Про свою відставку у зв'язку з переходом на іншу роботу він дізнався від Івана Плюща, який приїхав у Хмельницький представляти в.о. губернатора. Перехід на іншу роботу затягнувся майже на півроку, та нічого, бо стрибок у крісло, першого заступника голови ДПАУ, виправдав тривалі очікування.

Але на всяк випадок є варіанти, подекуть що Іван Гладуняк після зміни голови Секретаріату Президента України Віктора Балого на Віру Ульянченко знову лобіює Олександра Буханевича на посаду голови Хмельницької ОДА. У крайньому випадку Олександр Буханевич може повернутися до педагогічної роботи. За час роботи в податковій він вже встиг за півроку стати кандидатом юридичних наук, захистив дисертацію на тему: «Адміністративно-правове забезпечення житлово-комунального господарства в Україні». Яким, чинном тема пов'язана з податковою, очевидно, знає тільки сам кандидат? Тема дисертації є відповіддю — чи може будь-хто працювати в податковій, і чому Вадим Кайзерман таки перший заступник серед трьох перших заступників голови ДПА України.

Може нехай би і йшов Олександр Миколайович Буханевич головою Хмельницької ОДА — все ж таки з двох бід вибирають найменшу...

Р.С. Президент України на початку своєї каденції категорично заборонив полювання державним чиновникам. Та все тече, все змінюється.

Президент України своїм Указом від 20 серпня 2009 року №651/2009 присвоїв спеціальне звання державного радника податкової служби II рангу БУХАНЕВИЧУ Олександр Миколайовичу — першому заступнику Голови Державної податкової адміністрації України.

Це при тому, що 17 серпня 2009 року той самий Президент України своїм Указом №61/2009р. затвердив ПОРЯДОК присвоєння вищих військових звань, вищих спеціальних звань і класних чинів військовослужбовцям, особам начальницького складу і працівникам, де визначив достатньо чітко умови, за яких посадова особа може отримувати чергові і позачергові спеціальні звання, в тому числі і звання державного радника податкової служби.

Тож буде кому і що радити подержавницьки в Києві і Хмельницькому, а може і в Острозі. Та, мабуть, точно не в Острозі, бо жаль буде розлучитись із тільки-но отриманим державним житлом на лівому березі в Києві.

Петро Костюк

(з Хмельницької газети)

Під час судового засідання 5 жовтня 2009 року присутні почули, що саме такого покарання для міського голови вимагає прокурор міста Нетішина за звільнення начальника управління освіти Моцик М.А.. Нагадаємо, що 5 березня 2008 року Нетішинський міський суд і 6 листопада 2008р. Львівський апеляційний адміністративний суд рішили поновити Моцик М.А. на займаній посаді, за невиконання цих рішень (спочатку одного а після й другого) порушено кримінальну справу проти О.Смишляєва ще 6 жовтня 2008р. Ці замовні рішення 11 червня 2009 року Поста-новою Вишого адміністративного суду України скасовані. Здавалося би, що пора закрити справу. Але прокурор не зважає на цю постанову і незважаючи на масові різноманітні протести, проти зайняття посади керівника освіти Моцик Марією Адамівною, тисячі працівників освіти, майже усіх депутатів та на Постанову Вишого адміністративного суду, прокурор все ж називає незаконним звільнення Моцик М.А. і невиконання судових рішень Смишляєвим О.Є. — “з особистих мотивів”. Чим аргументує? Лише тим, що це підтвердили заступники міського голови Власюк В.П. (якого Смишляєв звільнив за бездіяльність) та Михасик І.М., вчитель НВК Соболик Т.А. (чоловік якої з подачі Гладуняка працював начальником Фонду комунального майна), начальник обласного управління освіти Жолобок Н.К. (підлеглий І.В. Гладуняка), а також представники підрозділу примусово-го виконання рішень відділу ДВС у Хмельницькій області - слухняні прокурору, бо ж самі далеко не святі. Треба сказати, що Смишляєв, не так як хоче прокурор, але виконав ті рішення

ОСВІТЯНИ ПРОТИ СВАВІЛЬНОЇ НАЧАЛЬНИЦІ УПРАВЛІННЯ ОСВІТИ

ВМ №3(59) за лютий 2006 року

17 лютого 2006 року відбулося засідання ради голів профспілок освіти міста Нетішин. На засіданні з 17 профспілок освітян в місті, головами рад було представлено 14, і усі одногосло підтримали Звернення,

Голові Нетішинської міської ради М.В. Панасюку. Начальнику Управління освіти Хмельницької облдержадміністрації Вознюку С.В. Голові Хмельницької облдержадміністрації І.В. Гладуняку. Міністру освіти України С.М. Ніколаєнку. Президенту України В.А. Ющенку

ЗВЕРНЕННЯ (ВИТЯГ) Шановні керівники!

Звертається до Вас працівники закладів освіти м. Нетішина Хмельницької області з наболілим питанням - неможливістю працювати під керівництвом начальника Управління освіти Нетішинського міськвиконкому Моцик Марії Адамівни. Це людина невірноважена, людина настрою, може допускати в спілкуванні з підлеглими некоректні вислови, але і людина з манією самодержця. Вона вважає себе і начальником, і головним бухгалтером, і економістом, і директором всіх навчальних та виховних закладів разом. На переконання Марії Адамівни в управлінні освітою може бути тільки дві думки — її і неправильна.

Порушуючи положення колективного договору, без всякого погодження з профспілковою організацією, розподіляються кошти на преміювання та грошові винагороди всім працівникам закладів освіти на її розсуд. В цьому питанні немає ніякої прозорості та гласності. ...всім педагогічним працівникам освіти до Нового року були 100% виплачені грошові винагороди за зразкове виконання посадових обов'язків, а в нас в місті, де 4 школи, 8 дитячих садочків та 3 позашкільні виховні заклади, ці виплати складалі близько 30% від закладеної суми. ... Гроші в сумі Імлн.272 тис.870,06грн. (економія заробітної плати + кошти на ст.57 за зразкове виконання посадових обов'язків)- це по 200тис. з кожної школи, по 36 тис. з кожного ДНЗ, 70 тис. з позашкільних закладів, 58 тис. методкабінет і т.д., з яких можна було провести такі

ТРИ РОКИ ПОЗБАВЛЕННЯ ВОЛІ БЕЗ ПРАВА ЗАЙМАТИ КЕРІВНІ ПОСАДИ

судів, хоч мав Конституційне право їх не виконувати: “Ніхто не зобов'язаний виконувати явно злочинні розпорядження чи накази” (ст. 60).

Ще в першому судовому засіданні цього придуманого криміналу міський голова заявив клопотання про те, щоб судовий процес був відкритим і публічним. Публічним зробити відмовили, але відкритим залишили. Отож, хоч влітку 2006 року на лист голови обласної ради Гладуняка І. В. прокурор області надає відповідь, що підстав для прокурорського реагування немає, оскільки рішення суду міський голова Смишляєв О.Є. виконав (поновив і звільнив з інших підстав). Та два роки впливу І.В. Гладуняка все ж спрацювали і вже восени 6 жовтня 2008 року кримінальна справа проти Смишляєва таки була порушена прокурором Хмельницької області. Відкриття цієї кримінальної справи передував підтриманий Хмельницькою обласною радою (вже очолюваною І.В. Гладуняком) та спрямований до обласної прокуратури запит депутата обласної ради В.Олуйка. А цьому передувало те, що прикрита І.В. Гладуняком, М.А. Моцик, написала заяву до прокуратури. Мовляв незаконно її мер звільнив. Звичайно, в Нетішині вона (тобто прокурор за вказівкою І.В. Гладуняка через обласного прокурора) суд виграла, в Львові теж, вірогідно із Зваричем “хтось” домовився. Та правда — е, і в Києві суд виграв мер, що став на бік народу.

«Про звернення депутатів Нетішинської міської ради до прокуратури України та Хмельницької обласної ради», депутати приймають рішення 29 вересня 2009 року, у зв'язку з постановою Вишого адміністративного суду України, з вимогою зупинити кримінальне переслідування мера. Серед тридцяти одного з присутніх на сесії депутатів не підтримали таке рішення, вірні І.В. Гладуняку,

ВІДКРИТИЙ ЛИСТ МІСЬКОМУ ГОЛОВІ МІСТА НЕТІШИН

ВМ №4(60) за лютий 2006 року
Шановний Микола Васильович!

... Просимо пояснити, чому Марія Адамівна Моцик начальник Управління освіти займає свою посаду після масового отруєння дітей? І як так сталося, що після цієї трагедії вона отримала звання „Заслужений працівник освіти України”?

Як ставиться виконком і Ви особисто, як міський голова до того, що Моцик М. А погрожує офіційно в листах - відповідях розірванням трудового договору кожному освітянину, у разі ненаписання працівниками освіти заяви про відмову від користування банком, який їй не вигідний, і написання заяви на відкриття рахунку в іншому банку, який вона вибрала?

Освіт'яни
Від редакції 3 цим листом надіслані списки більше трьох сотень підписів освітян Крім цього, з вимогою забрали від них і притягнути М.А. Моцик до відповідальності за злочини, освітяни ходили на

“1 ЖОВТНЯ – ДЕНЬ ПРАЦІВНИКІВ ОСВІТИ”

ВМ №18(74) за 2006 року

26.09.2006р. на приуроченій цій даті зустрічі голови міста Олександра Смишляєва з журналістами його заступник ...

Другу частину виступу Іван Михасик присвятив результатам перевірки готовності навчальних закладів міста до нового навчального року....

Але водночас виявлено і ряд проблемних питань, які належить іще вирішувати. Стосуються вони стану покрівель, фасадів окремих дошкільних навчальних закладів, прального та кухонного обладнання у цих закладах.

Низку проблем викрито в ЗОШ № 1. У незадовільному стані тут столярка будівлі школи, особливо вікна, та ліноліумне покриття.

Як вважає, мер міста, не найкраща ситуація навколо закладів освіти трапилася через те, що не своєчасно було виявлено більшість недоліків.

Така думка голови дивує, адже і недоліки зримі і ті хто має їх бачити шоденно справно отримують зарплату. Очолює освіту, пані Моцик М.А., не дивлячись на те, що освітяни відкрито писали у ВМ голові міста про недо-

Мороз О.М., Айбін З.А., Шадрін Ю.В. Самолук Ю.О., Мельничук І.М., Комащук І.І. Такий поворот подій явно не влаштував і прокурора, бо у судовому засіданні 5 жовтня 2009 року прокурор міста Нетішина заявив, що готує протест на прийняте радою рішення. У ході судового процесу були відхилені всі клопотання міського голови та його захисників про залучення у якості свідків представників міської профспілкової організації закладів освіти та обласного контрольно-ревізійного управління, хоч саме вимога профспілок та КРУ стали підставою дня розпоряджень міського голови про звільнення начальника управління освіти. Зазначимо, що профспілки заявляли свої неодноразові вимоги про звільнення Моцик М.А. у зв'язку з невиконанням колективного договору, і КРУ керувалось Постановою Кабінету Міністрів України. Згідно зі статтею 117 Конституції України, постанови Кабміну є обов'язковими для виконання на території держави. А ще було рішення 3 позачергової сесії Нетішинської міської ради від 25 травня 2006 року, згідно з яким депутати доручали міському голові вирішити питання щодо доцільності подальшого перебування на займаній посаді начальника управління Моцик М.А.

26 жовтня продовження суду ...

Іван Висновок — за матеріалами газети «Нетішинський вісник»

Від редакції. В 2006 році Смишляєва О.Є. нагороджено медаллю МВС України «За співпрацю». За витівки, керівника освіти не звільняти треба, а притягувати до відповідальності згідно закону. А так, його одні нагородили, а її — другі... А нам з вами ... з порожніми кишенями і животами — легше спати!

прийм й до Панасюка і до Смишляєва і до депутатів тих і тих. Ці звернення, з сотнями підписів, і сьогодні зберігаються у редакції ВМ, власне, і учасники звернень усі живі, та прокурор їх бачити не хоче.

25 травня 2006 року Рішенням 3-ї позачергової сесії Нетішинської міської ради, — нові депутати доручали новому міському голові - Смишляєву О.Є. вирішити питання щодо доцільності подальшого перебування на займаній посаді начальника управління Моцик М.А. Зазначимо, що депутати не завжди слухняні Смишляєву, наприклад, він пропонував звільнити пана Ковбу, але лише 4 депутати підтримали пропозицію.

Проте, певне, якби О.Є. Смишляєв прислухався до цього рішення й звільнив негайно Моцик М.А., то й проблем би не мав, бо ж лише став до праці. Проте, може хотів налагодити стосунки із Гладуняком І.В., але не слухав ні рішень, ні вимог профспілок ще довго.

віру їй.

Найскладніша ситуація - із ЗОШ № 4. Там триває відновлення експлуатаційної надійності будівлі. Згідно з проектом, укріплюються стіни. Олександр Смишляєв сподівається, що протягом жовтня ремонтні роботи вдасться завершити. Добрі наміри голови по цій школі, дасть Бог збудуться, та знову ж дивно, що в них не те що не приймає участі, але й (на наш погляд) перешкоджає їх здійсненню, керівник освіти — Марія Адамівна Моцик, яка заявляє що не знає хто, що і навіть робить в 4-й школі. ... на зустріч мера з журналістами ні ЛОТЕЛ ні НВ не з'явилися і навіть не повідомили чому. Якщо зважити, що ці ЗМІ під Гладуняком Іваном Васильовичом досі, то можна дійти висновку, що між головами міста і обласної ради бігає кицька незгоди або й вже ворожнечі. Бо ж, якщо ЛОТЕЛ — приватна організація (створена Іваном Васильовичем з міського — тобто державного) телебачення і може собі дозволити неповагу до голови міста, то неявка на планову зустріч з головою міста керівника міської газети, це — виклик, а його, без прикриття зверху не роблять.

ФЕЙЛЕТОН — з листа в редакцію

Не поділяючи всіх думок авторів фейлетону, друкуємо його зі скороченнями та своїми зауваженнями в кінці публікації

Прошло небагато часу від тоді, як колишній мер - пан Гладуняк благополучно привласнивши в Нетішині нерухомості і готівки, про що багато кажуть ЗМІ, щоб не втрачати владу у Нетішині, зробив дружкою Колю Панасюка, що пробився в мери. То ж, не судилося, бідолашним нетішинським виборцям, надії на Миколу втілити в життя. Бо Микола не до міста стало, Гладуняк тут вже дедалі впевненіше правив, бо начальник управління освіти, яка з Гладуняком не поривала, Панасюка, як то кажуть, на коліна ставила чи ноги витирала. Так і тягнув Микола воза без бюджету. Але це дріб'язок, порівняно із тим, як вляпались із освітнянською *начальницею* — купили без тендера і документів (в угоду комусь) чи то кефір несвіжий, чи то печінку браковану, та й дітей нагодували — отруїли. Але добрий дядя в області — Гладуняк, руками слухняних, діло зам'яв та в природоохоронну прокуратуру спихнув, гадає — навечно. А щоб люди дурного не подумали і правди часом про отруєння дітей не дізналися, обдарував грамотами і званнями начальницю освіти, ще як діти з лікарні не всі виходили. Все ж такі своїх постачальників не здала. Отак і йшло, все по плану — мер ручний: попробуй пікни — тобі Микольцю, то Моцик на сесії зробити пару запитів, а вже О. Буханевич їх оформить так, щоб знав, як тязкати проти дяді (О. Буханевич — чи то ліва, чи то права рука Гладуняка — не розібрати, але знають його у Нетішині, бо мав боргу 8000 за офіс, та так і подарував — платить, нетішинцям, коли Гладуняк забрав у Хмельницький — свого й надійного, бо гадав, що в Нетішині й Коля впорається).

Та виграв вибори Смишляев. Самі розумієте, як Смишляеву під Гладуняком ходити? Перший — генеральним на АЕС був, а другий — майстром. І знайшов Смишляев свої ходи — виходи, без пана Івана, й фінуправління в милі побігало, гроші в бюджеті — появились.

Вірогідно не малий бізнес квартирами перебив (чого ж так злиться) колишньому меру - Гладуняку, теперішній - Смишляев, бо ще генеральним директором, коли квартири ділив, то видав людям (не "блितним") 362 квартири, а чи ж ці квартири не іншим об-

іцянні були? Бувало, з заступниці АЕС Бугаєвим Ю.Є., 22 квартири не по черзі давали і все, з ручною прокуратурою, зам'яли...

Новий мер, змусив місто освітлювати, хоч впирались, судились, а лампочки нові почали горіти, навіть в селі. Селу обіцяв воду провести, то й ведеться тепер водогін, який пан Гладуняк провів лише до своєї дачі. Заздрий Іван Гладуняк вставляє палки в колеса, гальмує гроші з області. Та ще почав мер потроху трусити Новака, що й до сьогодні, як голова колгоспу у Нетішині, щоб паї людям по закону віддати. А Новак, поселив в конторі фірму, земельну, де жінка, наче довгичного земельного магната у Нетішині, - Ковби, в людей гроші збирає, звісно без квитанцій та ще й (кажуть) тисячами. Добре, що новий заступник мера - Сергій Карнаушенко, поміг для секретаря міської ради Люби Горбатюк людям трохи землі видерти, а то вона не могла впоратись із земельною мафією. А ще мер, кажуть, казав голові колгоспу, щоб повернув школам і садочкам борги, а то гроші взяв, а картопельки і бурячків діткам не дав. Так той попер в Хмельницький, наче судитися з освітою. Оце би вони собі судились, судились... А мер все одно взяв та й змусив начальницю освіти, годувати дітей нормально - як в нормах пишеться, щоб котлета важила не 30 грам, а 90. Та й бізнесменів мер здивував, зненацька — офіційно, наказав своїм помічникам хабар з людей не брати. Не знають, тепер прокурорсько-суддівські й інші холуйські слуги Гладунякові - чим же того мера взяти? Тут (кажуть люди) наказ дяді — виводьте людей, плакати пишуть проти мера, а хто не слухає — з роботи геть. Знову ж в дяді нічого не вийшло — не пішли люди на той заклик. Хоч і не всі його люблять, та на кого міняти? Що, на оцих, що дяді слухать? Ну ніяк в дяді не виходить мера спихнути. А дядя — рве і мече. Оце, певне, дав новий наказ — неслухняного мера в тюрму заперти, щоб не завважав. Інше неможливе й придумати, бо скількох нетішинців незаконно звільнено, але чи хоч одного з них прокурор захищав? Попросив хоч на 3 дні, справж-

ГАДАЄТЕ У НЕТІШИНІ МЕРА СУДИТЬ ПРОКУРОР? Неправда — то ГОЛОВИ ОБЛРАДИ фураор!

нього злочинця — керівника, арештувати? — Ні! А тут? Поставив дядько усіх струнко по шнурочку та й почав свою чорну справу. Начальниця управління освіти заяву написала. Мовляв, незаконно її мер звільнив бідолашну, хоч її задовго до Смишляєва, при Панасюку, уся освіта не могла спекатися. І він їй поміг (бо, хто ж) — в Нетішині вона суд виграла, в Львові із Зваричем — теж домовився (бо, хто ж). Та раптом, так не повезло їм — Зварича взяли. А мер цим скористався, взяв та й в Києві суд виграв і всім довів, що правий і він, і КРУ, яке підтвердило правопорушення начальниці, на які вказували освітяни Нетішина, і освітяни: вчителі, вихователі, няні... Та для дяді законів немає, а якихось там людей... Сказав, певне, прокурору: так — або мер, або ти. Бо той прокурор таке пішов витворяти, що й не придумати і не повірити — шоу влаштував, в суді, то вже треба було побачити. І Конституція не закон, і Верховний суд до одного місця. Прокурору належить громадянина захищати або державу, а йому і громадянина — Моцик М.А., не випадає захищати, бо ж немічнішим та злидненим відмовляє у захисті, а хіба ж вона — держава?

Після того суду в газеті «Нетішинський Вісник» секретар міської ради щось написала, але чомусь забула написати, як й чому Моцик М.А. махала газетами Хмельницькими та однією нашою газетою, тією, що пан Оцабрика керує. Швидше, не хоче, щоб її партійний бос пан Стаднік, із своїм колегою по обласній раді, знов написали про неї щось в нових листівочках, або не так по їхньому місцевому телебаченню показали. Але, все одно покажуть. Сама ж була головним редактором в «ЛОТІЛ», так само про Панасюка та Зеленецького мультики крутила. А Місюк Г. часу не галяла, вчилася у начальниці, то ж тепер те саме робить.

По газетах тих цікавих, може ВМ просвітить нас?

Мучать по цій справі мера рік, а всі друзі-БЮТовці, ті що перед виборами мера поперед себе пхали, щоб голосів побільше набрати, хоч би муркнули. Немає часу. Сколотили із своїх хлопців земельну комісію та й давай землю ділити — і собі, і прокурору, і головному міліціанту. І ні од-

ного не заперли на «Мокору». На «Мокорі» хай хазяюють ті, хто грошей немає. А їм, вибраним, треба самі хороші шматочки, та побільше. Правда, на останній сесії зробили вигляд, що переживають за людей, головному прокурору листа написали, мовляв, ми за мера. Ну так, скоро ж вибори, прийдеться знову людям обіцяти, що людям добре буде і не будуть над людьми знущатися.

Микита Митикуватий

Від редакції.

Ось, прокурор вимагає такого жорстокого покарання для заслуженої і авторитетної в місті людини, за яку 77% виборців віддали голоси на виборах. Чого ж нам грішним чекати? Схоже, справді, на догоду комусь, прокурор втратив почуття реальності. Бо дивує не те, що прокурор не дивиться на заслуги (то було би добре), а саме та жахливо разюча прірва у ставленні до народу. Чому прокурор захищає високоосвічену, не бідну Моцик М.А., коли у той же час тисячі скривджених беззахисні, майже всі отримують відмову прокурора захищати їхні, справді законні інтереси? Нарешті, чому би не притягнути до відповідальності, навіть мера Смишляєва, але за справді злочин? Чи у місті злочинів, чи злочинців мало? Візьмімо цю саму Моцик М.А., — скільки освітянами показано не спростованих фактів? А скільки не показано? Моцик М.А., неодноразово звертаючись в судові та правоохоронні органи, офіційно заявила, що перебуває на посаді завідуючого відділом освіти виконавчого комітету міської ради з 2 вересня 2002 року, а насправді з 3 червня. Тобто, по 2 вересня 2002 року Моцик М.А. перебувала на двох посадах. Це що, не злочин? ... Та ж, їх — на кожному кроці.

Що таке позбавлення волі, на власному досвіді знає правозахисник малозахищених Войтко А.Г., який був незаконно засуджений на 15 днів, захищаючи інтереси малозахищених, але прокурор не став на захист, ні його, ні тих беззахисних осіб — знищених корупційною владою, навпаки — часто й проти стає. Чому ж, так яро, захищає цю пані?

Проте, є Бог на світі, Він у тих, хто стоїть за правду, а як такі є, то буде і справедливість

ГЕНЕРАЛЬНА ПРОКУРАТУРА, НАРЕШТІ, ВЗЯЛА НА КОНТРОЛЬ ОБЛАСНУ ПО СПРАВІ ШАХРАЙСТВА, ЗА УЧАСТЮ ПРАВООХОРОННИХ ОРГАНІВ І СУДУ

“Прокуратура області, на надіслане їй клопотання з генеральної прокуратури, відреагувала попередженням, що більше реагувати на подібні звернення не буде. Матеріалу контролю прокуратурою постанови слідчого по закриттю кримінальної справи по цій квартирі, прокуратура жодна не надсилає, позбавляє цим можливості оскаржити.

Нам прийдеться опублікувати це беззаконня, але **втретє** просимо щоб його хтось зупинив.” — Так закінчується скарга-клопотання борців за справедливість від 12.10.09р. до Хмельницького Апеляційного суду, члену Ради Суддів України Леванчуку О.М. з копіями (із усіма додатками): генеральному прокурору, Верховній Раді, Секретаріату Президента України, де йдеться зокрема про таке.

Позивач, громадська організація „З'єднання борців „За справедливість” за № 69 від 18.09.09р. звернулася (в інтересах членів організації) Вялих Тетяни та Андрія, які без місця проживання, через відібрану шахраями, за участі правоохоронних органів і суду, квартири, до Нетішинського міського суду з клопотанням, по справі про визнання права власності, розірвання договору купівлі-продажу двохкімнатної квартири №6 в

будинку №3 на пр.Незалежності, що у м.Нетішин Хмельницької області, витребування її від Б.В.М., заборони вчиняти будь-які дії щодо неї. В якій просили:

1. З метою не затягування оскарженнями судового процесу, враховуючи, що через явну упевненість судді Ходоровського Б.В., нами покинуте слухання справи до його завершення, але надана суду заява про слухання без нас, просимо **допити** в якості свідків: К.Л.В., К.М.І., Коробейнікова Максима керівника відділення банку, що був присутнім при оформленні у нотаріуса Франовської 14 липня 2007 року при перепродажі квартири, Нотаріусів Франовської, Івтушка В.М., Вялих Андрія Олексійовича, Б.В.М., Б.О.М., слідчого Мендруляка та інших, згідно клопотання від 10.09.2009 р., **робити за участі представника громадської правозахисної організації** „З'єднання борців „За справедливість” Анатолія Войтко, про час їх проведення повідомити завчасно.

2. **Допитати так саме, за нашої участі**, в якості свідків ДІМ Нетішинського МВ УМВС в Хмельницькій області, які першими опитували виконавців шахрайства і потерпілих від нього та вносили постанови (Тимчук, Антонюкта Кондратюк) для вста-

новлення, що у справі шахрайства вони не дослідили і чому.

3. **Дослідити без нашої участі** (щоб нас там не прибили шахраї) докази, клопотання про дослідження, яких суддя Ходоровський Б.В., в угоду шахраям, не дав можливості заявити у трьох судових засіданнях (08, 10 та 16 вересня 2009р.):

- квитанції № 11 від 16 липня 2007 року „ПРАВЕКС-БАНКУ” (надані до справи Б.В., які докази плати грошей у нотаріуса Франовської при оформленні договору купівлі-продажу 14 липня 2007 року), яка свідчить, що плата комісії за експертизу документів при видачі кредиту згідно договору іпотеки 1536-005/07р робилася два дні після оформлення договору купівлі-продажу та за два тижні до реєстрації власності Б.В.; та № 18201/з23 від 16.07.07, яка свідчить (про те саме що й попередня і крім цього), що договір № А05/05/07 від 12.06.2007р. за послуги по виконанню експертної оцінки об'єктів нерухомості складено за три дні до нотаріального завершення договору купівлі-продажу нотаріусом Івтушком - 14.06.07р. Тобто, у той час, коли К.Л. ше не купила квартири у Вялих. Тобто, ця шахрайська банда ще до купівлі громадянкою К.Л. квар-

тири у Вялих, уже готувала її перепродаж громадянину Б.В.

Після цього звернення, усі фігуранти завмерли, лиш підпілля повідомляло, що міліція газету „Вісник малозахищених” хоче арештувати. На це повідомлення, з розрахунку, що телефон прослуховується, голова редакційної ради - Анатолій Войтко, голосно заявляє: скажіть бажаним арештувати газету, для цього треба щоб вона щось написала, але вона вже два місяці не виходить, бо нема грошей. І не арештували. Проте, це певне не заслуга Войтка, бо.

Наразі (24.10.09р.), отримали з Генеральної прокуратури повідомлення про направлення нею скарги борців за справедливість прокурору області Голубу Ю.В.

У повідомленні вказівки організувати перевірку „наведених у зверненні доводів, за наявності підстав вжити заходів реагування, у тому числі шляхом представництва інтересів Вялих Т.М. у суді. Про результати перевірки повідомте заявника, Секретаріат Президента України та інформуйте Генеральну прокуратуру України”.

Борці за справедливість, на правах правозахисної організації і представника потерпілих вимагає участі у заходах перевірки

Варіант змін до Конституції України (на базі діючої), напрацьований за результатами трирічного обговорення борцями за справедливість та читачами газети «Вісник малозахищених»

КОНСТИТУЦІЯ МАЛОЗАХИЩЕНОЇ УКРАЇНИ

Докладніше в Інтернет на сайті ВМ. Хто хоче жити чесно, повинен вимагати включення до основного закону таке.

Ст. 3. ...4. Використання тимчасових економічних ускладнень в житті людини, як привід для підвищення ступеню її експлуатації, — злочин.

5. Народ має право повстання проти тиранії (коментар 1)

6. ГАРАНТІЯ ДІЇ ЗАКОНІВ

1) якщо два будь-які рішення будь-якого посадовця (державного службовця) правомірно скасовані, з тих, що він прийняв (виніс) за півтора року, — він не вправі займатися діяльністю у цій і спорідненій галузях (див. коментар 2);

2) **кожен керівник (чи то обраний, чи то призначений) не вправі займати керівну посаду більш ніж один раз, якщо за два роки керування не покращив життя тих, хто його вибирав чи його підлеглих;**

3) весь склад Уряду і депутати Верховної Ради України, якщо за два роки перебування на цих посадах не забезпечили зменшення безробіття, захворюваності, смертності не за віком, то позбавляються права займати будь-які керівні посади;

4) якщо одна й та сама посадова особа (державний службовець) застосовувала один закон або його окрему норму протилежно за однакових обставин, то вона позбавляється права займати керівні посади, й бути обраною. Керівник, якому підлегла така посадова особа, якщо не притягнув до відповідальності таку посадову особу, відповідно тяжкості її проступку (злочину), то також позбавляється цих прав. Проти таких посадових осіб — керівників, повинна бути порушена кримінальна справа незалежно чи справа має негативні наслідки для інших осіб, чи держави;

5) якщо будь-яке винесене рішення, будь-якого посадовця, не могло бути випадково (несвідомо чи ненароком) прийнятим незаконно, з огляду на посадові обов'язки, кваліфікацію, то органом (посадовою особою), який визнав його незаконним, автоматично повинно ініціюватися порушення кримінальної справи по встановленню винних, або проти винних, якщо такі відомі. Відсутність винних у прийнятті незаконних рішень не може бути;

6) Не забезпечення вичерпного або необхідного застосування вимог законодавства будь-яким (причетним, чи тим, хто повинен бути причетним за законом) державним службовцем для захисту особи від неконституційного поведіння з нею та будь-яке перешкоджання здійсненню будь-якого права, передбаченого Конституцією України — злочин, що позбавляє права на зайняття посад у державних та виборних органах і карається за законом; розкриття злочину з виявленням причетності будь-кого з влади до перешкоджання розкриттю його, для такого посадовця (державного службовця) тягне за собою покарання рівне покаранню винного у його скоєні;

7) правом недоторканості в Україні не може володіти жодна особа, яка скоїла злочин, правопорушення, вчинила неправомірну дію чи бездіяльність. Встановлені законом мінімальні норми відповідальності для громадянина, до керівників, народних депутатів та до суддів не застосовуються; стягнення з органу державної влади майнової та немайнової шкоди, завданої особі незаконними діями чи бездіяльністю посадових осіб органу, здійснюється з зарплати керівництва органу у відсотках, що збільшується відповідно займаній посаді;

8) прокурор, через десять днів після події, звільняється з посади у безспірному порядку, якщо впродовж трьох днів не встановив, котра з двох протилежних інформацій, публічно винесених на суспільство державним посадовцем (службовцем) чи органом влади, відповідає дійсності, а також якщо публічний неправдомовець впродовж тижня після виявлення його у неправді не звільнений з посади і не покався публічно чи, якщо проти нього не порушено справу (див. коментар 3);

9) суддя повинен захищати не закон, а права, свободи і законні інтереси особи, керуючись законом. Не суддя, а закон встановлює покарання за злочин, в нормах покарання не повинно бути „від — до”, або повинна бути чітко означена підстава застосування меншого чи більшого терміну;

10) за неповагу суду (судді) до учасника справи, який поводить себе в межах вимог закону й загальноприйнятій моралі, суддя несе відповідальність згідно наслідків і за максимальним розміром покарання, визначеного законом; невиконання суддею обов'язку, передбаченого законодавством, не є процесуальною дією і підлягає адміністративній, цивільній та кримінальній відповідальності;

11) скасовуючи рішення (вирок, постанову, ухвалу) суду, вищий суд повинен перевірити чи воно має ознаки завідомо неправосудного і роз'яснити права щодо цього та надіслати матеріали для порушення кримінальної справи проти судді, який виносив завідомо неправосудне рішення;

12) суд чи прокурор з власної ініціативи повинен порушити, або будь-яка дієздатна особа вправі звернутися до суду з вимогою порушити кримінальну справу проти судді, що діяв завідомо неправосудно (незалежно чи був умисел, чи не було); суддя втрачає право бути суддею, якщо в рішенні використав доказ, про який під час слухання чітко не казав чи приймає чи відхиляє його; також, якщо не взяв до уваги доказ, заяву, клопотання, заперечення не мотивуючи чи не аргументуючи підстав не взяття;

13) прокурор території, де за рік більше як три справи без участі прокурора визнано вирішеними завідомо неправосудно, автоматично позбавляється права займати посаду прокурора;

14) державний орган зобов'язаний надати повно і вичерпно особі, щодо якої вчиняє будь-яку дію (бездіяльність) інформацію про обсяг прав особи, наслідки їх використання і невикористання та порядок користування ними з

урахуванням платоспроможності особи; вхід (вихід) до усіх (крім місць збереження готівки) державних органів — повинен бути вільний (без охорони і без перепусток); враховуючи корумпованість влади, вважати малозахищеними усіх громадян (колективи), які вступили в конфлікт з керівництвами, посадовою особою чи державним службовцем державної влади;

15) кожний державний службовець (посадова особа), що має обов'язок (за дорученням чи без) розглядати звернення громадян, якому стала відома інформація про злочин проти певної особи, чи проти держави, і не став діяти, вичерпно застосовуючи конституційні і законні обов'язки державного службовця, для виявлення винних і їх покарання — є співучасником цього злочину. У цій випадку, державний службовець, який діяв за вказівкою, а не за законом, карається подвійно;

16) держава гарантує і забезпечує людині вільне без затримки (без виправдані потреби) отримання інформації, яку вона вважає потрібною їй і яка не є державною таємницею або не має досить розумної конфіденційності, щоб в інтересах законних прав інших осіб її не надавати;

17) держава компенсує шкоду особі від порушення державним органом (посадовою особою чи державним службовцем) строку розгляду звернень до державних органів, залежно від терміну прострочення, згідно встановлених законом сум, з наступною компенсацією збитків нанесених державі за рахунок винних, вина яких визначається законом або судом.

18) кожна заява про пошкодження чи інше нелюдське поведіння, в правоохоронних органах чи установах виконання покарань, чи у суді, досліджується з представником громадськості, вибраним родичами потерпілого (чи тим, кому потерпілий довіряє), без права будь-яких перешкод представнику у дослідженнях;

19) у випадку неправомірного завдання шкоди особі діяльністю державного службовця чи органу, в тім числі у кримінальних, цивільних, господарських, адміністративних справах та у випадку шкоди від непередбачуваних ситуацій і аварій, держава розраховується з потерпілими негайно, за єдиними тарифами або умовами розрахунку, встановленими законом, з наступною обов'язковою компенсацією завданої державі шкоди за рахунок винних, що обов'язково і негайно встановлюються; стягнення з органу державної влади майнової та немайнової шкоди завданої особі незаконними діями чи бездіяльністю здійснюється з зарплати керівництва органу у відсотках, що збільшуються відповідно займаній посаді;

20) держава гарантує і забезпечує фінансову незалежність не політичних об'єднань громадян та ЗМІ, якщо вони займаються правозахистом малозахище-

них верств населення, у порядку встановленому Конституцією і законами України. Об'єднання громадян, в якому без поважних причин не забезпечене виконання статутних зобов'язань перед учасником (членом) об'єднання, втрачає право на існування, а якщо таке невиконання мало негативні наслідки, то компенсує заподіяну шкоду, учаснику. (коментар 4)

21) злочин за ознаками обкрадання народу (чи його частини) більше, як на 1000000 гривень (у будь-якому вигляді), а також будь-який інший злочин проти суспільства, злочин засобу масової інформації, журналіста, громадської організації, громадських активістів — досліджується за участі представників, обраних потерпілою частиною народу. Якщо цей злочин не розкритий впродовж року, усі посадовці (хто пропрацював більше року на займаній посаді), причетні до його розкриття, позбавляються посад та права подальшого займання діяльністю за фахом;

22) В галузях, міністерствах в кінці кожного звітного періоду, за показниками виконаної роботи за звітний період: визначати за законом, які (від УСІЄІ виконаної роботи) належало зробити надходження державі; звіряти з фактичними надходженнями; і різницю компенсувати державі за рахунок керівника міністерства, галузі у порядку, встановленому законом.

23) кожен, хто набув капіталу з 1986 р. більше 60% від капіталу середнього підприємця у територіальній одиниці, де діє його бізнес, повинен доказати чесність бізнесу, яким він займається, шляхом оприлюднення способів набуття майна. У бізнесмена (підприємця), який не доказав чесності набуття майна, таке майно конфіскується у встановленому законом порядку (див. коментар 5);

24) причетні керівні державні службовці до грабунку збережень громадян, компенсацій жертвам фашизму і комунізму, до голодомору, до розкуркулювання, до репресій, до політичного переслідування інакшомисливців, до іншого нелюдського поведіння — позбавляються права на будь-які пільги і державних пенсій;

25) Виконання Закону, щодо забезпечення прав громадян на пільги, доплати, дотації... — є обов'язком державних органів, невиконання державним органом цього обов'язку — злочин, що карається у встановленому законом порядку.

Ст. 55. **Права і свободи людини і громадянина захищаються судом. Захист цього права для неплатоспроможного населення забезпечується державою та (або) громадськістю...**

Ст. 57. **Кожному гарантується право знати свої права і обов'язки. Державні органи та посадові особи забезпечують здійснення цього права перед застосуванням будь-яких санкцій. Держава не вправі покладати чи вимагати відповідальність від**

особи невинної у незнанні свого права, якщо особа не фахівець або їй не доведене її право офіційно...

Ст. 58. **Закони та інші нормативно-правові акти не мають зворотної дії в часі, крім випадків, коли вони пом'якшують або скасовують відповідальність особи (крім випадку використання недоторканості для завідомо неправомірних дій посадовою особою чи державним службовцем)**

Ніхто не може відповідати за діяння, які на час їх вчинення не визнавалися законом як правопорушення, окрім як посадові особи та державні службовці, захищені, у чітко визначених законом випадках, імунітетом невідповідності (судді, депутати, ...), за свідоме правопорушення, яке вони допускали на службі, можуть бути, з ініціативи громадськості, досліджені і покарані після втрати права на імунітет.

Ст. 59. ...2. **Кожна особа вільна у виборі захисника своїх прав у судових і позасудових відносинах.**

3. Для забезпечення права на захист від обвинувачення та надання правової допомоги при вирішенні справ у судах та інших державних органах в Україні діє адвокатура, правозахисні громадські організації та детективи.

Ст. 62. ... Визнання вини — не доказ вини.

У разі скасування вироку (рішення, постанови) суду як неправосудного **держава відшкодовує** матеріальну і моральну шкоду, завдану безпідставним засудженням.

Ст. 63. ...Засуджений користується всіма правами людини і громадянина, за винятком обмежень, які визначені законом і встановлені вироком суду.

Наркозалежні, токсикомани, хворі на алкоголізм, сексуально збоченні... ув'язнюються окремо, з метою примусового лікування на час ув'язнення та застереження негативного впливу на ув'язнених, не вражених цією недугою і позбавляються (на період недуги) виборчих прав.

Ст. 68. ...3. **За незнання права, свободи та цивільного обов'язку, відповідальність не настає, якщо особа могла цього не знати, і її права й свободи, при цьому, не втрачаються.**

Повний текст статей з нашими пропозиціями змін у розділі «Гарантії чесних виборів» Ст. 69, Ст. 72 (Всеукраїнський референдум...), Ст. 76. Склад Верховної Ради України..., Ст. 102. **Контроль додержання КОНСТИТУЦІЇ, державного суверенітету, територіальної цілісності України, додержання Конституції України, прав і свобод людини і громадянина ЗДАЙСНЮЄ НАРОД УКРАЇНИ...**

Продовження
на стор 6.

а детально:

<http://zbzs.at.ua>

Варіант змін до Конституції України (на базі діючої), напрацьований за результатами трирічного обговорення борцями за справедливість та читачами газети "Вісник малозахищених"

Гарантії соціальної захищеності усіх верств населення

продовження, початок на стор. 5

Ст. 46 1. Громадяни мають право на соціальний захист, що включає право на забезпечення їх у разі повної, часткової або тимчасової втрати працездатності, втрати годувальника, безробіття з незалежних від них обставин, а також у старості та в інших випадках, передбачених законом.

2. Це право гарантується загальнообов'язковим державним соціальним страхуванням за рахунок страхових внесків громадян, підприємств, установ і організацій, а також бюджетних та інших джерел соціального забезпечення; створенням мережі державних, комунальних, приватних закладів для догляду за непрацездатними.

3. Пенсії, інші види соціальних виплат та допомоги, що є основним джерелом існування, мають забезпечувати рівень життя, не нижчий від прожиткового мінімуму, встановленого законом.

4. Соціальну захищеність усіх верств населення держава вирішує цілеспрямовано, без загальних пільг.

5. Держава забезпечує платнику податку право знати куди йдуть його кошти.

6. Держава не вправі мати борг перед особою (див. коментар).

7. Послуги державою повинні надаватися максимально можливо по місцю на-

ЗАПОБІГАННЯ ХВОРОБАМ І ЛІКУВАННЯ ХВОРИХ

Ст. 49 1. Кожен має право на охорону здоров'я, медичну допомогу та медичне страхування.

2. Охорона здоров'я забезпечується державним фінансуванням відповідних соціально-економічних, медико-санітарних і оздоровчо-профілактичних програм.

3. Держава створює умови для ефективного і доступного для всіх громадян медичного обслуговування.

4. У державних і комунальних закладах охорони здоров'я медична допомога надається безоплатно; існуюча мережа таких закладів не може бути скорочена.

5. Держава сприяє розвитку лікувальних закладів усіх форм власності.

6. Лікар, лікувальний заклад діагностики роблять безоплатно. Діагностичні заклади мають право на комерційну діяльність, за умов повної відповідальності перед пацієнтом (страховою компанією або державою) за наслідки.

7. Держава оплачує лікування хворого, а страхова компанія компенсує збитки державі у встановленому законом порядку.

8. За неякісне лікування, держава компенсує пацієнту збитки, винні лікар (лікувальний заклад) компенсують збитки державі, а за шкоду і за її наслідки несуть відповідальність, згідно закону.

9. За якісне лікування держава вправі надати дотації на лікування.

10. Лікувальні заклади, що були державною власністю, можуть, в інтересах суспільства, належати приватним особам чи страховим компаніям за угодою з державою з обов'язковим публічним погодженням умов оренди чи купівлі з громадськістю.

11. Комерційне лікування не може пересікатися в задоволенні комерційних інтересів з державним.

12. Держава не вправі не оплатити лікування, за ціною встановленою законом.

13. Державна ціна не може бути вище комерційної в населених пунктах, де здійснюється лікування. Там, де неможливо ліквідувати монополію лікувального комерційного закладу на те чи інше лікування, держава регулює і комерційну ціну, за погодженням з громадськістю відповідного населеного пункту.

БЕЗПЕКА ЖИТТЯ, ЗДОРОВ'Я І ДОВКІЛЛЯ НАРОДУ УКРАЇНИ

Ст. 50. Кожен має право на безпечне для життя і здоров'я довкілля та на відшкодування завданої порушенням цього права шкоди. Гарантія цього права здійснюється шляхом:

1. Звільняється від податку наукове дослідження і виробництво не менше трьох видів (визнаних Верховною Радою перспективними щодо безпеки та економіки) джерел енергії, альтернативних до найбільш використовуваних

джерел енергії.

8. Керівник, де є недозволена громадськістю черга на отримання послуг, не вправі займати посаду керівника.

9. Усі довідки для надання послуги добуває орган, який надає послугу (видає документ).

10. Податок з прибутку повинен зростати у відсотках відповідно зросту прибутку.

11. Держава гарантує кредит на пільгових умовах для старту, переконливого у доцільності, проекту, залежно від потреби у проекті для розвитку країни, території, населеного пункту, для збільшення безпеки людям і довкіллю.

12. Держава відповідає за найвигідніше для людини оформлення спадщини, пенсії, іншого належного за законом людини соціального захисту та гарантує: забезпечене спокійне життя добросовісної людині, якісне і своєчасне лікування хворої.

13. Відключення електроенергії, газу, води, тепла, виникнення аварії та інші масові неприємності, вчинені будь-ким невинній особі, тягнуть за собою звільнення керівника органу (чи всіх причетних) за безлад в галузі, відповідно рівню події і залежно чи відповідальний або причетний виконав все, щоб її уникнути.

них в Україні.

2. Галузь діяльності, що привела до катастрофи, не має права на розвиток (ця заборона діє до ліквідації наслідків катастрофи максимально за рахунок галузі) і не вправі вважатися безпечною до наукового висновку з цього питання міжнародних експертів, які не можуть вважатися зацікавленими у розвитку галузі.

3. Заборонено розвиток видобутку енергії і діяльність об'єктів, не вивчених щодо можливих наслідків, чи можуть вони нести небезпеку. Такі види енергетики і діяльність об'єктів, вправі існувати тільки для дослідження, в обсягах, що можуть зашкодити не більше 10-ти бажаним їх дослідити.

4. В Україні визнається екоцид* в разі, коли смертність перевищує народжуваність в 1,5 рази або коли природна безплідність сімей перевищує 30%; із усіма юридично-правовими наслідками.

*Екоцид. Масове зникнення (зараження) рослинного або тваринного світу, отруєння атмосфери або водних ресурсів, а також вчинення інших дій, що можуть спричинити екологічну катастрофу (ст.441 КК).

5. Місцеві бюджети для відновлення і компенсації безпеки (від існування на їхній території об'єктів, які мають підвищену небезпеку) отримують 30% з прибутку, або (якщо 30% прибутку менше за 5% вартості об'єкта) 5% від вартості об'єкта. Будівництво і експлуатація таких об'єктів без дозволу громадськості, усіх територій теоретично можливого впливу — незаконні.

6. Дозволами громадськості, місцеві органи влади (шляхом референдумів серед населення усіх територій теоретично можливого впливу) погоджують: стратегію вибору, напрямку і способів розвитку та розбудови; стратегії: енергетичну і сировинну; безпеки життя та довкілля; стратегію забезпечення прав та свобод громадян. Немає права винесення на референдум, проект, який не містить вичерпних розрахунків можливого впливу на людину і довкілля від діяльності і її наслідків.

Якщо законні інтереси громади чи колективу членів громади були свідомо порушені до референдуму, з використанням законодавства чи з вини влади (щодо непогодження шляхом референдуму), то такі рішення влади є нікчемними, а права громади (колективу) повинні бути відновлені.

Кожному гарантується право вільного доступу до інформації, яка може мати вплив на стан довкілля, на безпеку життя і здоров'я, про якість харчових продуктів і предметів побуту, а також право на її поширення. Така інформація ніким не може бути засекречена.

Ст. 14. Земля, її надра, природні і водні ресурси :

— основне джерело існування та процвітання Народу України, є його невід'ємним надбанням та власністю, і не може використовуватись як засіб застави та платежу;

— найдорожчий товар, продається не більше, як на 30 років за чітко (законодавчо з погодженням з громадськістю) встановленими вигідними для України (не нижчими середньо світових) цінами та умовами їх використання.

Земля є основним національним багатством, що перебуває під особливою охороною держави. Основне призначення землі в Україні — ви-

Земля

робництво сільськогосподарської продукції, як джерело існування Народу України, та територія для його проживання і господарської діяльності. Недбайливе ставлення до землі забороняється. Кожен громадянин, об'єднання громадян в Україні мають право використовувати землю за її основним призначенням, вилучення земель під інші цілі повинно відбуватися під прискіпливим контролем з боку Народу України та його державних органів.

Право власності на землю гарантується. Це право набувається і реалізується громадянами, юридичними особами та державою виключно відповідно до закону.

ГАРАНТІЇ ЧЕСНИХ І ПОТРІБНИХ НАРОДУ ВИБОРІВ

Ст. 69. Народне волевиявлення здійснюється через вибори, референдум та інші форми безпосередньої демократії.

Політична сила, яка виконала передвиборчі обіцянки менше ніж на 60%, втрачає право на існування і її майно переходить у власність народу, а тим політичним силам, які виконали обіцянки не 100%, не зараховуються набрані голоси на наступних виборах у відсотку невиконання обіцянок (90% виконано обіцянок, то 10% невиконаних, отже 10% голосів, від усіх набраних політичною силою — не зараховується). Народ України може помилитись в своєму виборі і тому залишає за собою право в будь-який час відкликати свого обранця і на його місце шляхом перевиборів призначити іншого (коментар 9).

Громадські організації володіють виборчим правом нарівні з політичними партіями, а також правами профспілок та благодійних організацій, здійснюючи їхні функції щодо реалізації та захисту прав малозахищених (утишкованих у правах, свободах та законних інтересах) і малозабезпечених. (коментар 10)

У виборних органах не можуть бути громадяни, які входять до числа осіб з капіталом більшим за 60% від капіталу середнього підприємця тієї місцевості, де обертуються його гроші. У виборах не приймають участь вдруге обвинувачені та осуджені за тяжкі злочини і наркозалежні, токсикомани, хворі на алкоголізм, сексуально збоченні позбавляються (на період недуги) виборчих прав.

Не вправі претендувати на вищі посади в державі ті:

- хто подав ідею або причетний до збільшення комуся зарплати чи пенсії більш ніж у 10 раз за середню по країні, або пільг, що принижують гідність інших не менш шанованих суспільством громадян;

- хто оскаржував у суді невинну особу або громадського активіста чи журналіста, якщо не доказав їхньої вини;

- хто рецидивіст, злочинець;

- хто проти незалежності чи соборності України.

Кожен депутат звітується перед виборцем не менше як раз на рік з конкретного питання, за яке цей депутат відповідає (згідно поставлених виборцями завдань). Якщо діяльність депутата задовільною не визнано, то він повинен бути переобраним.

Керівників правоохоронних органів і суддів обирає населення місцевості, де працює керівник (суддя), на встановлений законом термін, але не більше, як на чотири роки. Щорічно керівник (суддя) звітується. Якщо не звітувався або результати його діяльності визнано виборцями незадовільними, то керівника (суддю) переобирають достроково (комен. 11).

Керівників державних установ не правоохоронних органів обирають галузеві (відповідних фахів) профспілки на загальних зборах строком на 2 роки, з правом переобрання не раніш, як через два роки роботи в галузі не на керівній посаді (якщо працював на керівній посаді, то правом нового обрання володіє не раніше як через 5 років).

Керівник звітується загальним зборам щорічно. Незадовільний звіт позбавляє керівника посади, з призначенням виборів іншого. На час перевиборів керує тимча-

сова комісія обрана загальними зборами профспілки.

Депутат вправі покинути фракцію і навіть партію, за відкритими списками якої його обрали, але має переобратися (за недержавний рахунок) кількістю голосів виборців на своїм окрузі не менше, ніж отримала його партія.

Депутату ВРУ зарплату нараховують не більше 20 прожиткових мінімумів (без додаткових доплат та без пільг) , житло надають лише тимчасове на період роботи у ВРУ, за ціною не більше середньої у Києві (коментар 13). Право законодавчої ініціативи належить кожному депутату.

Законопроект поданий з ініціативи депутата нижнього рівня, схвалений більшістю депутатів відповідної ради нижнього рівня, подається на розгляд депутатів відповідної ради середнього рівня. Після схвалення законопроекту більшістю депутатів відповідної ради середнього рівня законопроект негайно подається на розгляд Верховною Радою України і після його схвалення набуває силу Закону (див. коментар 14).

а) У випадку коли законопроект поданий з ініціативи депутатів нижнього рівня не схвалюється депутатами відповідної ради середнього рівня, даний законопроект, з вмотивованими зауваженнями, Голова відповідної ради середнього рівня направляє на розгляд всіх відповідних рад нижнього рівня. Після схвалення більшістю рад нижнього рівня законопроект вважається схваленим відповідною радою середнього рівня і направляється нею негайно на розгляд депутатів Верховної Ради України.

Законопроект поданий з ініціативи депутата середнього рівня, після схвалення більшістю депутатів відповідної ради середнього рівня, подається на розгляд депутатів Верховної Ради України.

а) У випадку коли законопроект поданий радою середнього рівня до Верховної Ради України нею не схвалюється, даний законопроект, з вмотивованими зауваженнями, Голова Верховної Ради України направляє на розгляд всіх рад середнього рівня. Після схвалення законопроекту більшістю рад середнього рівня він вважається схваленим Верховною Радою України і набуває силу Закону.

Поправки та доповнення до Конституції України вважаються прийнятими якщо за їх схвалення проголосували три чверті від загальної кількості рад нижнього рівня по всій території України.

Законопроект поданий депутатом ради нижнього рівня має бути розглянутий відповідною радою нижнього рівня не пізніше як в 30-денний термін з дня реєстрації.

Законопроекти подані радою нижнього рівня та депутатом ради середнього рівня мають бути розглянуті не пізніше як в 60-денний термін з дня реєстрації в раді середнього рівня.

Законопроекти подані радою середнього рівня та депутатами Верховної Ради України мають бути розглянуті в Верховній Раді України не пізніше як в 90-денний термін з дня реєстрації в Верховній Раді України.

З поважної причини термін розгляду законопроекту може бути збільшений але не більше як на 30 днів.

Ст. 72. Всеукраїнський референдум призначається Верховною Радою України

Варіант змін до Конституції України (на базі діючої), напрацьований за результатами трирічної газети "Вісник малозахищених"

відповідно до цієї Конституції.

Всеукраїнський чи місцевий референдум проголошується за народною ініціативою на вимогу не менш як десяти відсотків, від загальної кількості зацікавлених у вирішенні будь-якої невирішеної законом або владою проблеми, громадян, які мають право голосу, для залучення народу до безпосереднього здійснення влади.

Ініціатором збору підписів щодо вирішення питання проведення референдуму може виступити будь-яка зацікавлена правоздатна особа або її представник.

Наглядова Рада складається з 30 осіб — представників, обраних референдумом відповідних територій, 1) - територіальних одиниць України і 2) - громадськості (3 представники з усієї України - від найбільш результативних у захисті малозахищених осіб від свавільного беззаконня влади громадських правозахисних організацій, які визначаються тими самими референдумами в територіальних

Ст. 76. Склад Верховної Ради України - 280 (орієнтовно по 9 від територіальних одиниць і по 3 на кожний мільйон населення в містах — самостійних територіальних одиницях) народних депутатів України, які обираються на основі загального, рівного і прямого виборчого права шляхом таємного або відкритого (за бажанням громадянина) голосування (див. коментар 15).

Народним депутатом України може бути обрано громадянина України, який на день виборів досяг двадцяти одного року, має право голосу і проживає в Україні протягом ос-

НАГЛЯДОВА РАДА (верхня палата)

одиницях, за найбільшою сумою набраних голосів).

Ст. 94. Закон підписує Голова Верховної Ради України і негайно передає до наглядової ради, яка щомісячно контролює Закон на його потрібність і конституційність. У разі мотивованого не підписання третьою Наглядовою Радою України Закону, він передається на

танних п'яти років.

Не може бути обраним до Верховної Ради України громадянин, який має судимість за вчинення умисного злочину, якщо ця судимість не погашена і не знята у встановленому законом порядку.

Повноваження народних депутатів України визначаються Конституцією та законами України.

Строк повноважень Верховної Ради України чотири роки.

новий розгляд.

Якщо під час повторного розгляду закон буде знову прийнятий Верховною Радою України не менш як двома третинами від її конституційного складу, він вважається прийнятим.

Закон набирає чинності через десять днів з дня його офіційного оприлюднення, якщо інше не передбачено самим законом, але не раніше дня його опублікування.

Гарант конституції — народ України

Ст. 102. Контроль додержання **КОНСТИТУЦІЇ**, державного суверенітету, територіальної цілісності України, додержання Конституції України, прав і свобод людини і громадянина **ЗДИСНЮЄ НАРОД УКРАЇНИ**.

1. Контроль конституційної діяльності рад народних депутатів усіх рівнів, Народ України здійснює безпосередньо, вільним збором інформації про їх діяльність та встановленим законом порядком періодичної звітності, і через громадські формування на місцях.

2. Громадяни здійснюють контроль за діяльністю державних

органів, в т.ч. міліції, прокуратури і суду (не втручаючись в роботу суддів) через громадських інспекторів.

3. Громадськими інспекторами можуть бути представники громадських організацій (безпосередньо або найняті громадською організацією фахівці чи юридичні формування), що мають позитивну практику представництва у суді інтересів малозахищених у справах з цими органами.

4. Громадські інспектори, що мають відповідну освіту, досвід роботи за фахом, можуть на громадських засадах паралельно з державними органами досліджувати справи (детектив) та

аналізувати закінчені судові справи, з правом вимоги відновлення їх розгляду судом.

5. Органи місцевого самоврядування формують власні виконавчі органи, підзвітні громаді.

6. Держава спільно (за письмовою угодою) з громадськими правозахисними організаціями, які проявили себе у боротьбі з корупцією, вправі мати (найматися) спокусників, для виявлення хабарників і корупціонерів

(див. коментар усіх пунктів розділу).

ЧОМУ НИНІ, ЛЮДИНІ ПРАЦІ, ТАКЕ ЖИТТЯ

Хтось нерозумний сказав: якщо вже нема чого говорити, то потрібно говорити правду. Правду треба говорити завжди, навіть, коли тебе за неї ведуть на хрест. То ж, розумію, що, вкотре повертаючись до теми безробіття на сторінках газети, ризикую накласти на свою голову гнів і роздратування славуцької влади. Та безробіття, болюча тема для нашого регіону і країни в цілому, продовжує, на жаль, прогресувати, і від цього нікуди не дінешся. Виробництво скорочується, підприємства закриваються або переходять на неповний робочий день, робітників звільняють або відправляють у вимушені відпустки. За офіційними даними в славуцькому центрі зайнятості станом на 1.07.2009р. на обліку перебувало 1730 безробітних (973 в місті і 757 в районі). Рік тому, 1.07.2008р. їх було 1535(1070 в місті і 465 в районі). Отже, маємо ріст майже на 400 чоловік. Але на сьогоднішні статистики не треба наводити (бо ж вона у нас й не все враховує). Сміливо стало говоритися по телебаченню про приховане безробіття, коли люди погоджуються працювати по декілька годин на тиждень або лише рахуватися на підприємствах, з тим щоб не втратити надію, що робота — заробіток, колись буде.

Тож, говорити про вакансії, справа просто катастрофічна. Вже майже

півроку в центрі зайнятості їх не було взагалі або були лише одиниці. Стабільно потрібні фахівці лише в Яблунівську психлікарню. Чи це не символічно? Правда, на момент написання цієї публікації з'явилися робочі місця на Романіньському цегельному, покрівельному заводах, «Орбіті», але це лише одиниці некваліфікованих, низькооплачуваних професій. А люди телефонують, йдуть в центр зайнятості в надії знайти хоч якусь роботу.

Так, майже десятирічний сумний досвід пошуків роботи давно переконав мене в тому, що вірити офіційним даним не варто, так як безробітних, які не стоять на обліку, завжди було в 3-4 рази більше зареєстрованих в ЦЗ. Це нікого не дивує, про це знають всі. Не лише про мене тут мова і Америки я не відкриваю. Знає про це і наша рідна славуцька влада, але робить вигляд, що "в Багдаді все спокійно". Звичайно, є об'єктивні причини безробіття, в тому числі і криза. Дивує інше. Подивіться на заклади освіти, медицини, культури, інші бюджетні організації. Там працює сила-силенна пенсіонерів. Це стосується і державних закладів, де колишніми держслужбовцями і військовими (а пенсія у них чималенька) аж кишить. В цей же час молоді спеціалісти з вищою освітою й люди 30-40 років не можуть знайти роботу і змушені поповню-

вати лави безробітних або найматися на важкі некваліфіковані роботи. Кумівство, родинні, колишні службові та інші зв'язки, хабарництво і підкуп славуцьких чиновників бюрократів - ось що є визначальним при прийомі на роботу в Славути, а не професійність і порядність. Ось це є справжній стиль роботи нашого міського голови при вирішенні кадрових питань, так він бореться з масовим безробіттям в місті — далі продовжує збільшувати свої і без того роздуті штати. Звідки ж беруться кошти на утримання цих, нерідко заважаючих жити бюрократичних апаратів, якщо грошей не вистачає на саме необхідне? Для чого вони потрібні? Хіба, щоб малювати нам життя гарним? Чи організовувати показуху, не вирішуючи наболілих проблем мешканця, який хоче жити від плодів своєї праці, а вирішуючи, певне не безкорисно для себе й наче для міста, проблеми заможних, спроможних збудувати супермаркети, інші заклади їхньої наживи. Але, де глузд, як нема совісті? Що ж можна ще з нас безробітних - неплатоспроможних здерти?

Не писав би на цю тему, якби не знав. Знаю й те, що це нічого не дасть — влада вкотре залишиться глухою до проблем знедолених і безробітних. Але треба ж щось робити, бо й во-

Закінчення на ст. 8

М О В А

Ст. 10. 1. Державною мовою в Україні є українська мова.

2. Держава забезпечує всебічний розвиток і функціонування української мови в усіх сферах суспільного життя на всій території України.

3. Україна гарантує вільний розвиток, **законне викорис-**

тання і захист, мов національних меншин України.

4. Держава сприяє вивченню мов міжнародного спілкування неплатоспроможній частині населення у визначеному законом порядку.

5. Мова (усна і письмова) матом, карається у встановленому законом порядку

П РА В О Н А Д У Х О В Н І С Т Ь

Ст. 35. 2. Держава не втручається в діяльність Церкви, але не відокремлена від неї. Народ України єдиний у Дусі Всевишнього Бога, незалежно від віросповідання. Церкви піклуються щоб до влади не попадали безбожні. Людина, яка визнана радою Церков нечесною, не вправі займати керівну державну посаду. Чесна людина, обрана народом на виборах, благословляється радою Церков на служіння Всевишньому для блага наро-

ду, не порушуючи законів держави Україна і дбаючи на засадах духовності про дотримання народом законів держави Україна у Дусі Божім (див. коментар).

3. Держава навчає духовності і праву людину, створює в Божім дусі український народ, еднаючи його на поза конфесійним пізнанні Всевишнього. Держава відповідає, щоб доросла людина була свідомою права, її обов'язку взагалі і зокрема знання: між злом і добром, совісті...

Решта змін важливих для прав і свобод

Ст. 5. Україна є республікою.

Носієм суверенітету і єдиним джерелом влади в Україні є народ. Народ здійснює владу безпосередньо і через органи державної влади та органи місцевого самоврядування.

Для роботи державними службовцями, посадовцями в державних (законодавчих, виконавчих і судових в т.ч. суддями) органах, Народ України направляє, у визначеному законом порядку, відданих Україні чесних громадян, які всією своєю діяльністю і життєвою позицією повинні сумлінно служити Народу України.

Право визначати і змінювати конституційний лад в Україні належить виключно народові і не може бути узурповане державою, її органами або посадовими особами.

Ніхто не може узурпувати державну владу. Посягання на узурпацію влади, використання органу влади для політичних цілей — злочин проти Народу України.

Ст. 6. Державна влада в Україні здійснюється на засадах її поділу на законодавчу, виконавчу та судову.

Усі гілки державної влади (в т.ч. правоохоронні і суди) підконтрольні радам народних депутатів відповідних рівнів, які виконують завдання виборців відповідного рівня щодо відповідності конституції дій кожного підрозділу державної влади відповідного рівня. Постійно діючих перших осіб - керівників територіальних одиниць, нема. Секретаріат рад виконує доручення рад. Головування депутатів на засіданнях рад і представництво рад між засіданнями здійснюється за чергою. Державна влада (в т.ч. суд і правоохоронні органи) також підконтрольна, у встановленому законом порядку, громадськості, територіальній громаді, представники якої не входять до владних структур, звітується за свою діяльність, у порядку і у терміни визначені законом.

Органи законодавчої, виконавчої та судової влади здійснюють свої повнова-

ження у встановлених цією Конституцією межах і відповідно до законів України.

Народ України визначає напрямок розвитку держави, принцип формування і відповідальності органів влади, які підлягають перегляду кожні 5 років.

Ст. 11. Держава розвиває злуку та єднання української нації, на її творчій історії, високодуховних традиціях і культурі, та сприяє громадськості всіх національностей у збереженні етнічної, культурної, мовної і високодуховної самобутності (див. коментар).

Ст. 15. Суспільне життя в державі Україна ґрунтується на засадах будови особи і суспільства високодуховними, політичної, економічної та ідеологічної багатоманітності, на принципах справедливого правосуддя, відкритості і прозорості влади, чесності і негайної відповідальності перед законом і Богом.

Банківська система найпрозоріша, не вправі мати комерційних таємниць.

Жодна ідеологія не може визнаватися державою як обов'язкова.

Цензура заборонена. Держава гарантує свободу політичної діяльності, не забороненої Конституцією і законами України.

Ст. 25. Громадянин України не може бути позбавлений громадянства і права змінити громадянство.

Громадянин України не може бути вигнаний за межі України або виданий іншій державі.

Україна гарантує піклування та захист своїм громадянам, які перебувають за її межами. Невжиття вичерпних негайних заходів захисту, позбавляє права перших керівників влади займати посади керівні та виборні.

Ст. 26. Іноземці та особи без громадянства, що перебувають в Україні на законних підставах, користуються тими самими правами і свободами, а також несуть такі самі обов'язки, як і громадяни України, - за винятками, встановленими Конституцією, Закінчення на ст. 8

Варіант змін до Конституції України (на базі діючої), напрацьований за результатами трирічного обговорення борцями за справедливість та читачами газети "Вісник малозахищених"

законами чи міжнародними договорами України.

Іноземцям та особам без громадянства може бути надано притулок у порядку, визначеному законом. Держава не вправі відмовити у притулку біженцям від тиранії а також переслідуваних в країнах, де не буде їм справедливого суду.

Ст. 27 Кожна людина має невід'ємне право на життя.

Ніхто не може бути свавільно позбавлений життя. Обов'язок держави - захищати життя людини.

Кожен має право захищати своє життя і здоров'я, життя і здоров'я інших людей від протиправних посягань.

Кожен має право захищати своє життя і здоров'я, життя і здоров'я інших людей від протиправних посягань (в т.ч. у суді).

Ст. 28. **Кожен** (крім злочинців, наркозалежних, токсикоманів, хворих на алкоголізм, сексуально збочених... - статус яких чітко

визначається законом), має право на повагу до його гідності.

Ніхто не може бути підданий катуванню, жорстокому, нелюдському або такому, що принижує його гідність, поводженню чи покаранню.

Жодна людина без її вільної згоди не може бути піддана медичним, науковим чи іншим дослідям.

Ст. 29. **Кожна** (не осуджена) людина має право на свободу та особисту недоторканність.

Ніхто не може бути заарештований або триматися під вартою інакше як за вмотивованим рішенням суду праведного і тільки на підставах та в порядку, встановлених законом, порушення цього закону є тяжким злочином, що не може бути не покарано.

У разі нагальної необхідності запобігти злочині чи його перепинити уповноважені на те законом органи можуть застосувати три-

мання особи під вартою як тимчасовий запобіжний захід, обґрунтованість якого протягом сімдесяти двох годин має бути перевірена судом. Затримана особа негайно звільняється, якщо протягом сімдесяти двох годин з моменту затримання їй не вручено вмотивованого рішення суду про тримання під вартою.

Кожному заарештованому чи затриманому має бути невідкладно повідомлено про мотиви арешту чи затримання, роз'яснено його права та надано можливість за моменту затримання захищати себе особисто та користуватися правовою допомогою захисника.

Кожний затриманий має право у будь-який час оскаржити в суді своє затримання.

Про арешт або затримання людини має бути негайно повідомлено родичів заарештованого чи затриманого.

Ст. 55. **1. Права і свободи людини і громадя-**

нина захищаються судом.

2. Кожному гарантується право на оскарження в суді рішень, дій чи бездіяльності органів державної влади, органів місцевого самоврядування, посадових і службових осіб.

3. Кожен має право звертатися за захистом своїх прав до Уповноваженого Верховної Ради України з прав людини.

4. Кожен має право після використання всіх національних засобів правового захисту звертатися за захистом своїх прав і свобод до відповідних міжнародних судових установ чи до відповідних органів міжнародних організацій, членом або учасником яких є Україна.

5. **Кожен має право будь-якими не забороненими законом засобами захищати свої права і свободи від порушень і протиправних посягань. Права і свободи людини і громадянина захищаються судом. Захист цього права для неплатосп-**

роможного населення забезпечується державою та (або) громадськістю.

Ст. 57. **1. Кожному гарантується право знати свої права і обов'язки.**

2. Державні органи та посадові особи забезпечують здійснення цього права перед застосуванням будь-яких санкцій (див. коментар).

3. Закони та інші нормативно-правові акти, що визначають права і обов'язки громадян, мають бути доведені до відома населення у порядку, встановленому законом.

4. Держава не вправі покладати чи вимагати відповідальності від особи невинної у незнанні свого права, якщо особа не фахівець або до неї не доведено її право зрозуміло офіційно.

5. Закони та інші нормативно-правові акти, що визначають права і обов'язки громадян, не доведені до відома населення у порядку, встановленому законом, є не-

чинними. Держава, через це політика в Україні не народна, а якщо громадська організація матиме у народі більшу популярність, ніж у політичних партій, то партії будуть змушені змінювати політику на народну.

ці вимоги необхідні, щоб депутат і політична сила постійно відчували, що вони служать народу, відповідали за зраду виборців автоматичним виключенням з політики.

нині правоохоронні органи і суд служать корупції, а ця вимога змусить служити людям.

ця вимога позбавляє депутатів самим собі встановлювати привілеї і встановлює прийнятні обмеження привілеїв.

таким чином, слухні пропозиції виборців (народу), через свого депутата, будуть почутими.

280 — не випадкова цифра. 9 депутатів від області чи 3 на кожний мільйон населення в містах — самостійних територіальних одиницях, додати, щоб вирішити проблеми виборців в області (кількістю помічників регулювати навантаження на депутата від кількості населення) і, однаковою кількістю голосів у ВРУ, ставить у рівні можливості задоволення інтересів усіх областей та міст; також це спонукатиме область вимагати від депутатів приймати участь у голосуваннях. Обирання на основі загального, рівного і прямого виборчого права шляхом таємного або відкритого (за бажанням громадянина) голосування дає право громадянину голосувати відкрито, пора переставати боятися чесним людям.

ЧОМУ НИНІ, ЛЮДИНІ ПРАЦІ, ТАКЕ ЖИТТЯ

Продовження. Початок на ст. 7

дою на камінь капати, то ямка буде. Цього року мій старший син, здобувши вищу освіту, повернувся в рідне місто і теж шукає роботу. Як і молодший, який після закінчення школи цілий рік поневірявся по київських базарах то вантажником, то продавцем. Повернувся він зовсім зміненним — у житті розчарованим і злим. Перший рік його самостійного життя виявився занадто жорстоким і немилосердним, він пізнав життя цього світу природне, і як виявилось — жорстоко дике. В школі чи в місті й у сім'ї до такого не готують. Що в його душі після цього страшного року, з яким відчуттям він житиме далі? Читаючи в пресі про виїзні прийоми громадян нашим міським головою, в селах — представниками райдержадміністрації, я щоразу думаю: з якими очима вони виступають перед славутчанами, як вони дивляться їм у вічі, для чого говорять неправду? Як можуть вони, ситі, вдоволені, забезпечені всім необхідним, звертатися з якимись роз'ясненнями до людей, які не мають чим заплатити за квартиру за новими тарифами, яких держава кинула напризволяще, діти яких часто не мають чого їсти, в чому піти до школи? Невже їм не соромно?

Юрій Катишев
безробітний батько
безробітного сина

КОМЕНТАРІ

¹ (до п.5 ст.3) суди Світу та Європи матимуть підставу притягнути до відповідальності тиранів, що тиснули повсталих проти тиранії.

² (до ч.1 п.6 ст.3) сьогодні посадовці: керівник центру зайнятості, управління праці та соцзахисту, суддя, начальник міліції, БТІ, прокурор, мер, нач ЖКУ, міністр ... приймають за день десятки рішень, за які не відповідають, навіть тоді, коли їх скасують, як незаконні, половину. За півтора року посадовець може один раз помилитися, якщо ж він прийняв два незаконних рішення, то це вже система і його не можна допускати до такої роботи, бо чи він умисно це зробив, чи й вдріг помилився, то страждають люди. Корупція у будь-якому вигляді (в т.ч. і хабарі) чиниться завжди для спонукання до прийняття незаконних рішень, а запропонована вимога Конституції робить вагомшою посаду за будь-який хабар чи іншу корупційну дію, бо позбутися права робити ту роботу, на яку вивчився, набув досвіду, збудував кар'єру і здобув славу добру, означає зруйнувати собі і ближнім життя. Працюватиме вимога, бо людська заздрість, зайняти святе місце, сприятиме цьому. Коли ж рішення будуть законні, то й зникне беззаконня і відпаде корупція.

³ (до ч.8 п.6 ст.3) нині брехун на брехунові у верхах сидить, ще й брехнею поганяє, особливо депутати, бо на їхню брехню й за законом управи немає. Тож, вимога залишає право говорити, що хочеш, але у випадку сказаного публічними особами на народ двох протилежних

інформацій, зобов'язує прокурора до швидкого притягнення неправдомовця до відповідальності. Буде Правда, то прийде Справедливість!

⁴ (до ч.20 п.6 ст.3) Жодна політична сила і держава не захищають народ від беззаконня. Громадські організації та ЗМІ такі появляються, але злиднений народ за захист себе не може платити щирим захисникам: або зовсім, або стільки, як платять своїм адвокатам і ЗМІ ті, що чинять беззаконня; тому, ця дискримінація малозахищеного народу у демократичних державах вирішується громадськими (не державними) правозахисними неприбутковими організаціями, діяльність яких фінансується на 30-80% з державного бюджету.

⁵ (до ч.23 п.6 ст.3) донедавна усі ми були господарями землі і усього іншого державного майна, яке злочинці, що на момент перебудови держави виявилися при владі, розікрали його, пограбувавши нас. Припускаємо, що за нинішніх умов беззаконня, найчесніший підприємець (бізнесмен) міг заробити більше інших тямущих, але навряд чи більше ніж на 60% від капіталу середнього підприємця у територіальній одиниці, де діє його бізнес. Отже, це точно злодій, наш грабіжник, який по доброму має повернути нам наше.

⁶ (до ч.ч. 1, 2, 4 ст. 57 та ч.3 ст.68) громадяни через незнання прав часто втрачають їх, особливо коли пропускають строки звернень, яких не знають не з своєї вини, тому ця вимога дає їм важливу підставу подовжити строк, бо якщо вони не знають свого права, то винна держава, а якщо їм все ж не задовольняють клопо-

тання, то вони зможуть виставити претензію і відшкодування шкоди органом, що мав забезпечити їхнє право знати своє право.

⁷ (до п.6 ст. 46) борг держави перед особою сьогодні поширене явище. Це: заощадження не повернуті; збереження, які не можливо забрати; виплати належні за законом дітям війни, учасникам війни, інвалідам війни, інвалідам Чорнобиля, допомога матерям на дітей віком до 3-х років і до 6-ти років, не розрахунок за нанесенні особі збитки, присудженні до сплати...

⁸ (до абзцу 3 ст.69) Профспілки і благодійні організації ще радянські і служать керівництву, або засновникам. Наділена їхніми правами громадська організація, створена із самих громадян за межами підприємств і діюча незалежно від організацій створюваних штучно, служать громадянам так, що на них не зможуть впливати. Позбавляє можливості створення фіктивних об'єднань і захищає чесного учасника. Тобто, якщо записано у статут захищати, а захисту нема, то й нема організації.

⁹ (до ч. 2 та 3 ст. 69) 90% виконано обіцянок, то 10% невиконаних, отже 10% голосів, від усіх набраних політичною силою — не зараховується щоб депутат і політична сила постійно відчували, що вони служать народу, відповідали за зраду виборців автоматичним виключенням з політики.

¹⁰ (до ч. 4 ст. 69) Часто народ має лідерів громадської дії, які справді є виразником інтересів народу, та не може, при задекларованій рівності, висунути їх кандидатами нарівні з політич-

"Вісник малозахищених"

Інформаційна громадсько-політична газета.

Засновник - ГО "З'єднання борців "За справедливість".

Свідоцтво про державну реєстрацію КВ № 9485 від 11.01.2005 р.

Голова редакційної ради
Анатолій ВОЙТКО

Редакційна рада не завжди поділяє позиції авторів публікацій; залишає за собою право редагувати та скорочувати тексти, змінювати заголовки, відбору надісланих матеріалів. У разі необхідності редакційна рада буде погоджувати відредагований текст матеріалу з його автором.

Відповідальність за достовірність фактів, цитат, власних назв та інших відомостей несуть автори публікацій.

У разі передруку посилання на "Вісник малозахищених" обов'язкове

Розповсюдження газети частково безкоштовне
Програмні цілі: захист інтересів скривджених, принижених, знедолених і несправедливо ображених; надання консультацій

Виявляйте зло, боріться з ним, допомагайте - ГУРТОМ ПОБОРЕМО

РЕКВІЗИТИ редакції:
вуд. Незалежності, 10, м. Нетішин, Хмельницька обл., індекс 30100
тел.(03848) 3-22-14, факс: (03848) 3-45-23,
e-mail: zbzsl@rambler.ru
bzsl@netish.com.ua;
веб-сайт: <http://zbzs.at.ua>
р/р 26008052408714 ХФ "Приватбанк"
м.Хмельницький МФО 315405,
Код ЄДРПОУ 35261118
Газета друкується у Шепетівській міжрайонній друкарні
Св. XII №008 від 9.10.2000 р.
Тираж: 1000 Зам. №